

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1832/2024
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Љубисављевић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за издаваштво и трговину „ББ“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Немања Миленковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 817/24 од 01.03.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 817/24 од 01.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 817/24 од 01.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1148/2022 од 28.08.2023. године, у ставовима првом, другом, петом и седмом изреке, којима је усвојен тужбени захтев, поништено решење туженог од 28.02.2022. године, којим је тужили отказан уговор о раду од 05.06.2021. године, обавезан тужени да тужили, уместо враћања на рад, исплати накнаду штете у износу од 91.898,54 динара (у висини две зараде), са законском затезном каматом од 28.09.2023. године као дана пресуђења до исплате, обавезан тужени да на наведени износ накнаде штете у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, као и да јој на име трошкова парничног поступка исплати 137.815,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2., због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 407. ЗПП. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља разлог за изјављивање овог правног лека, на основу одредбе члан 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код тужене уговором о раду од 05.06.2021. године, на радном месту ..., који се састоји у преузимању телефонских позива путем компјутера, adsl интернета и наглавних слушалица. Побјаним решењем туженог од 28.02.2022. године тужили је отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе, након што је тужени приликом редовног преслушавања разговора који се обављају у предузећу и контроли поштовања уговорних обавеза, у три произвољно изабрана разговора 16.12.2022. године, утврдио да тужила није поштовала инструкцију послодавца код добијања позива кликом на 9 – обавезно крените у разговор речима: „Изволите, добили сте ..., ја сам оператер или агент тај и тај, број тај, радим ту и ту езотеријску технику, дајте ми те и те податке“. Тужила се изјаснила на упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, наводећи да је у свему поступала у складу одредбама уговора о раду, да у решењу о отказу нигде није децидирано наведено на који начин је тужила прекршила обавезу да обавља професионални, дисциплиновани и одговоран рад, а у односу на одредбу уговора којом је, између осталог, прописано да је запослени дужан да поштује и примењује инструкције о раду послодавца, да у једном од три преслушана разговора није стигла да изговори иснтрукцију, с обзиром да је разговор трајао три секунде, јер је клијенткиња тражила другог оператера у ком случају се према пракси туженог клијент у без речи пребацује на другог оператера, што је утврђено и из исказа саслушаног сведока ВВ, оснивача и директора туженог предузећа. Из исказа тужиле саслушане у својству парничне странке утврђено је да пре е-mailа од 28.12.2021. године, у коме је садржано обавештење о томе како треба да се представи клијентима приликом јављања, није била упозната са тим инструкцијама, а да је од момента када је добила инструкције почела је да се јавља клијентима у складу са датом инструкцијом. Тужила је рођена ... године, била је запослена код туженог 7-8 месеци, нема чланове породице које издржава, нити имовину на своје име и тренутно је незапослена. Из исплатне листе тужиле за фебруар 2022. године утврђено је да је зарада тужиле износила 45.949,27 динара.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестпени судови применили материјално право из одредбе члана 179. став 2. тачка 5. и члана 191. став 5. Закона о раду и поништили решење о отказу уговора о раду и обавезали туженог да тужили, уместо враћања на рад, исплати накнаду штете у висини две месечне зараде.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Из утврђеног чињеничног стања, које се у смислу члана 407. ЗПП ревизијом не може побијати, произлази да тужила није својом кривицом учинила повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду која јој је упозорењем и решењем о отазу уговора о раду стављена на терет. Наиме, тужени је тужилји отказао уговор о раду након што је приликом редовног преслушавања разговора тужилје са клијентима и контроли поштовања уговорних обавеза, у три произвољно изабрана разговора обављена 16.12.2022. године, утврдио да тужила није поштовала инструкцију послодавца којим речима да отпочне разговор са клијентима код добијања позива. Међутим, тужени је децидирану инструкцију, која је послужила као основ за отказ уговора о раду, са јасно одређеним речима које запослени треба да изговори приликом јављања на телефонски позив клијентима, послао тужилји е – mailом од 28.12.2021. године, дакле након извршене контроле рада тужилје и утврђења повреде радне обавезе. Самим тим, тужила пре примљеног е- mailа у којем је садржано обавештење о томе како треба да се представи приликом јављања није имала свест да поступа противправно, јер није било никаквих писаних докумената о томе, тим пре што је у у говору о раду само паушално наведено да је обавеза у раду запосленог да се придржава инструкција о раду послодавца. Из наведених разлога, и по оцени Врховног суда, побијано решење о отказу уговора о раду је незаконито, а поледично томе да је тужилји престао радни однос без правног основа, која није захтевала да се врати на рад, правилно су нижестепени судови ценили околности од значаја за досуђење накнаде штете и обавезали туженог да тужилји исплати две зараде, имајући у виду време које је тужила провела у радном односу код туженог, године живота тужилје као и чињеницу и нема чланове породице које издржава.

Наводима ревизије тужени понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић